

**ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ**

2010: 695 διακομιδές ασθενών, 518 πραγματοποιήθηκαν από ιδιωτικά σκάφη και πλοία και 177 εκτελέστηκαν με περιπολικό ή ναυαγοσωστικό σκάφος Λ.Σ.

2011: 667 διακομιδές ασθενών, 412 από ιδιωτικά σκάφη και 255 από σκάφος του Λιμενικού Σώματος

2012: 678 διακομιδές, 377 από ιδιωτικά σκάφη και 301 από πλωτά του Λιμενικού

2013: 688 διακομιδές-453 από ιδιωτικά σκάφη και 235 από πλωτά του Λιμενικού

2016: 576 διακομιδές ασθενών, 407 από ιδιωτικά σκάφη και 169 από σκάφος του Λιμενικού Σώματος

2017: 866 διακομιδές ασθενών, 604 από ιδιωτικά σκάφη και 262 από σκάφος του Λιμενικού Σώματος

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΟΣΤΕΛΕΧΩΣΗ, Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΞΗΜΕΝΟ ΡΙΣΚΟ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΡΙΑ ΠΛΩΤΑ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΑ

3 θαλάσσιες διακομιδές τη μέρα με... καΐκια

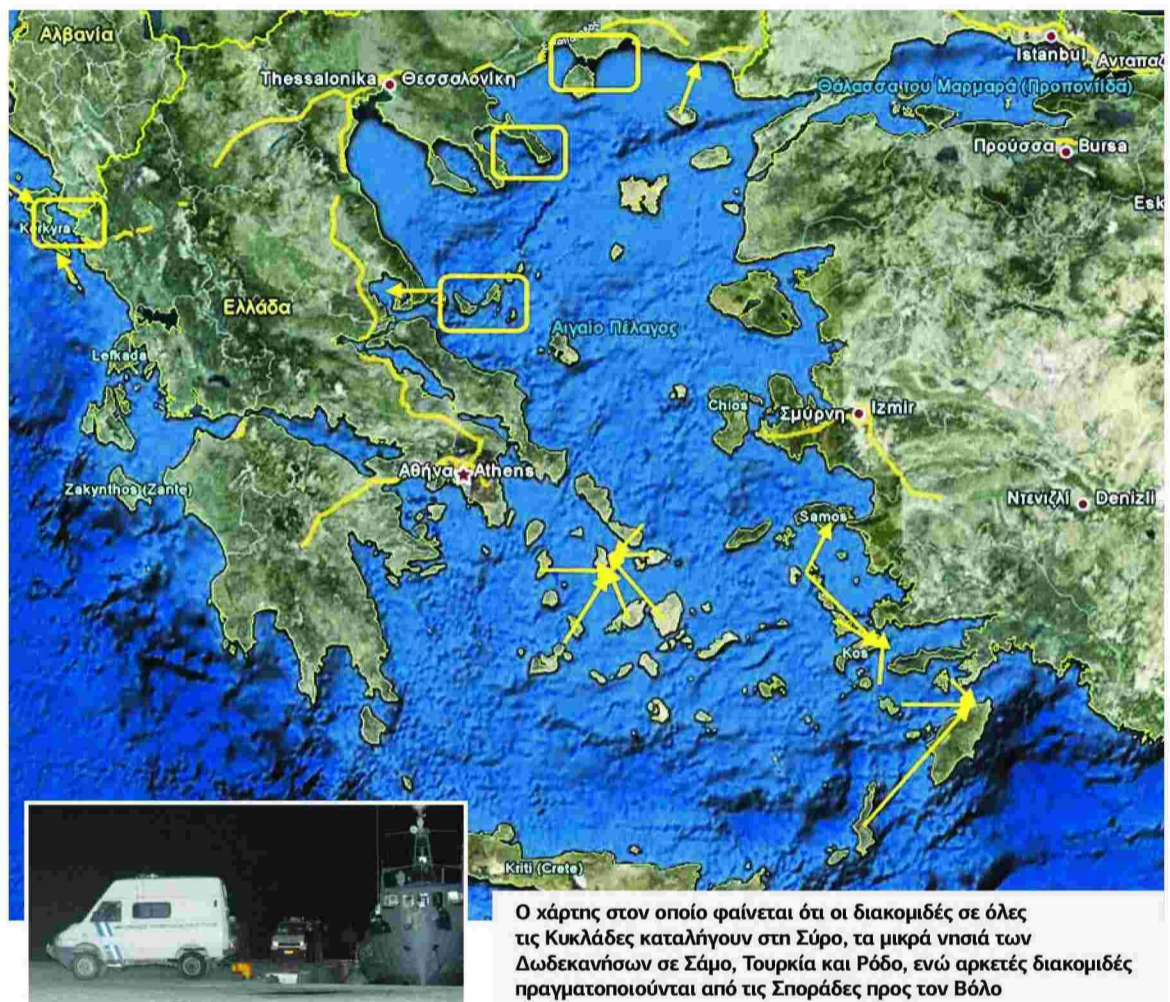
Τρεις διακομιδές ασθενών μέσω θαλάσσης τη μέρα έγιναν κατά μέσο όρο το 2017 με τη συνδρομή του Λιμενικού Σώματος. Το περσινό έτος αποτέλεσε χρονιά-ρεκόρ, με τις διακομιδές να είναι αρκετά αυξημένες σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Στο πλαίσιο προγράμματος μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, η χώρα θα προμηθευτεί με τρία πλωτά ασθενοφόρα που θα έχουν ως βάση τη Νάξο, τη Λέρο και τη Ρόδο, ώστε να αντιμετωπιστούν οι μεγάλες ανάγκες της χώρας λόγω της πολυνησιωτικότητας και της μεγάλης υποστελέχωσης σε ιατρικό προσωπικό.

Χαρακτηριστικός είναι ο περσινός χάρτης μεταφοράς των ασθενών. Οι διακομιδές σε όλες τις Κυκλάδες καταλήγουν στη Σύρο, τα μικρά νησιά των Δωδεκανήσων σε Σάμο, Τουρκία και Ρόδο, ενώ αρκετές διακομιδές πραγματοποιούνται από τις Σποράδες προς τον Βόλο. Για ακόμα μία χρονιά οι περισσότερες μεταφορές ασθενών από μικρά νησιά προς τα μεγαλύτερα έγιναν με ιδιωτικά καΐκια ή πλοία της γραμμής με το κόστος για το Ελληνικό Δημόσιο να είναι αρκετά υψηλό. Από τις 866 διακομιδές που πραγματοποιήθηκαν το 2017, η συντριπτική τους πλειοψηφία, δηλαδή οι 604, έγινε από ιδιωτικά σκάφη και οι 262 από τα ναυαγοσωστικά ή πλωτά του Λιμενικού

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑ
avanvaka@e-typos.com

αγοσωστικά ή πλωτά σκάφη του Λιμενικού. Ακόμα όμως και τις διακομιδές που έγιναν από τα ιδιωτικά σκάφη τις διαχειρίστηκαν τοπικά οι εμπλεκόμενες λιμενικές Αρχές. Σε κάθε περίπτωση, η τελική απόφαση χρήσης ή μη του υπό διάθεση πλωτού μέσου ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΚΑΒ. Ολοένα και περισσότερα είναι τα ιατρικά περιστατικά που χρήζουν μεταφοράς από τα νησιά της χώρας προς τα μεγάλα νοσοκομειακά κέντρα. Η υποστελέχωση των νησιών από ιατρικό προσωπικό, τα νοσοκομεία και τα ιατρικά κέντρα που υπολειπονται οδηγούν εκατοντάδες νησιώτες τη δύσκολη στιγμή να μεταφερθούν συνήθως με τη συνδρομή του Λιμενικού Σώματος.

Η ανάγκη αυτή οδήγησε αρχικά ένα στέλεχος του ΕΚΑΒ να προτείνει στο υπουργείο Υγείας την ανάγκη να προμηθευτεί το κράτος ειδικά πλωτά ασθενοφόρα τα οποία θα μοιραστούν στα νησιά-κόμβους. Ο ειδικός εξοπλισμός τους αλλά και το ιατρικό προσωπικό που θα δουλεύει εκεί θα ελαχιστοποιήσει τους κινδύνους για τις κρίσιμες ώρες που περνούν οι ασθενείς στα πλωτά του Λιμενικού και τα ιδιωτικά

Ο χάρτης στον οποίο φαίνεται ότι οι διακομιδές σε όλες τις Κυκλάδες καταλήγουν στη Σύρο, τα μικρά νησιά των Δωδεκανήσων σε Σάμο, Τουρκία και Ρόδο, ενώ αρκετές διακομιδές πραγματοποιούνται από τις Σποράδες προς τον Βόλο

Από τις 866 διακομιδές που πραγματοποιήθηκαν το 2017, η συντριπτική τους πλειοψηφία, δηλαδή οι 604, έγινε από ιδιωτικά σκάφη και οι 262 από τα ναυαγοσωστικά ή το Λιμενικό

σκάφη, δίνοντάς τους παράλληλα τις πρώτες βοήθειες.

Το υπουργείο Υγείας αναζητώντας κονδύλια για την υλοποίηση της ιδέας επικοινωνήσε με το υπουργείο Ναυτιλίας. Την περασμένη Παρασκευή, στη Ρόδο η ηγεσία του υπουργείου Ναυτιλίας υπέγραψε την αγορά πλωτών ασθενοφόρων και δέκα οχημάτων τύπου pick up στο πλαίσιο του προγράμματος με τίτλο «Περιθαλψη αδύναμων προσφύγων και διακομιδές ασθενών μέσω θάλασσας» (ΠΑΙΩΝΑΣ), τα οποία θα έχουν αρχικά ως βάση τη Νάξο, τη Λέρο και τη Ρόδο.

Το πρόγραμμα ΠΑΙΩΝΑΣ είναι ένα στρατηγικό έργο διασυνοριακής συ-

νεργασίας στο πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ», έχει ύψος 1.288.000 ευρώ και είναι ένα έργο που, πέρα από την υλικότεχνική υποδομή που φέρνει στη χώρα, θα έχει και κοινωνικό αντίκτυπο. Τα τρία πλωτά ασθενοφόρα θα αναπτυχθούν σε Νάξο, Λέρο και Ρόδο, θα καλύπτουν και τα γειτονικά νησιά και θα μεταφέρουν κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη ιατρικής περίθαλψης, ακόμα και σε περιπτώσεις που πρόκειται για βαριά περιστατικά υγείας. Τα οχήματα θα αναπτυχθούν κυρίως σε νησιά του Βορείου Αιγαίου με στόχο να φτάνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες σε κάθε απόκρημνη περιοχή όπου αποβιβάζονται μετανάστες. ■

► ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Εκσυγχρονίζεται η Πολιτική Σχεδίαση Εκτάκτου Ανάγκης

ΑΝΑΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ με Προεδρικό Διάταγμα, το οποίο κρίθηκε νόμιμο από το ΣΤΕ αλλά με ασάφειες σε δύο άρθρα, ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας της Σχολής Πολιτικής Σχεδίασης Εκτάκτου Ανάγκης. Η σχολή λειτουργούσε με προδιαγραφές και Προεδρικό Διάταγμα του 1976 και ο εκσυγχρονισμός της κρίθηκε αναγκαίος. Ο σκοπός λειτουργίας της είναι η εκπαίδευση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, του Λιμενικού Σώματος, καθώς και του

πολιτικού προσωπικού του Δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα που εμπλέκονται στην πολιτική άμυνα της χώρας, στη σχεδίαση, την προετοιμασία και την εφαρμογή της πολιτικής κινητοποίησης. Στη Σχολή καλούνται για εκπαίδευση, περιοδικά, αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και πολιτικοί υπάλληλοι των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, του Λιμενικού Σώματος, πολιτικοί υπάλληλοι υπουργείων, ΟΤΑ, ΝΠΔΔ, Οργανισμών και επιχειρήσεων πάσης φύσεως κ.λπ. Αυτή διαρ-

κεί περίπου 20 ημέρες και αφορά θεωρητική και πρακτική κατάρτιση σε θέματα σχεδίασης έκτακτης ανάγκης κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στο έργο τους σε εμπόλεμη κατάσταση. Μεταξύ των μαθημάτων που διδάσκονται είναι η οργάνωση της πολιτικής άμυνας, της πολιτικής σχεδίασης εκτάκτου ανάγκης και της πολιτικής επιστράτευσης, συστήματα συναγερμού, θέματα ασφαλείας διαβημισμένου υλικού, κώδικες κρυπτογράφησης κ.λπ.

Η ΑΕΜΥ ΚΑΤΑΚΥΡΩΣΕ ΣΤΗΝ ΗΡΑC

Η Ανώνυμη Εταιρεία Μονάδων Υγείας (ΑΕΜΥ) κατακύρωσε, σύμφωνα με πληροφορίες, στην ΗΡΑC την προμήθεια εξοπλισμού Πληροφορικής, αντί του ποσού των 27.833 ευρώ (με ΦΠΑ).

«Η κυβέρνηση αφήνει να καταρρεύσουν οι Προνοιακές Μονάδες έχοντας κατά νου την ανάθεση της αποϊδρυματοποίησης των περιθαλπόμενων στις μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, για να λυμαινόνται οι ΜΚΟ τα κοινοτικά κονδύλια»

Μιχάλης Γιαννακός
Πρόεδρος ΠΟΕΔΗΝ, «ΡΑΔΙΟ ΣΚΑΪ»

ΕΚΤΡΩΣΗ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΜΠΟΥ

Τι συμβαίνει με τις αμβλώσεις στην Ελλάδα; Ποιοι είναι οι πραγματικοί αριθμοί; Εξακολουθούν να αποτελούν θέμα ταμπού για την ελληνική κοινωνία; Και γιατί στην εποχή της ενημέρωσης οι γυναίκες αγνοούν τη λέξη «αντισύλληψη»;

ΑΠΟ ΤΗΝ *Ερη Βαρδάκη*

→ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΜΠΟΥ

Εχω κάνει τρεις αμβλώσεις στη ζωή μου. Οχι, σίγουρα δεν είμαι περήφανη για αυτό. Αλλά δεν μπορώ να πω ότι το έχω μετανιώσει, δεδομένης της κατάστασης που είχα μπροστά μου». Η Ελίνα είναι μια όμορφη γυναίκα γύρω στα 45. Τη συναντώ στο σπίτι της. Είναι παντρεμένη και μητέρα δύο μικρών κοριτσιών επτά και εννέα ετών αντίστοιχα. «Έκανα την πρώτη μου έκτρωση στα 20 μου χρόνια. Ήμουν φοιτήτρια στο πανεπιστήμιο και ο πατέρας του μωρού ήταν ένας συμφοιτητής μου. Εμείνα έγκυος. Δεν είχα άλλη επιλογή. Είχα πάει μόνη μου, θυμάμαι. Μια αμβλωση, και μάλιστα πριν από 20 χρόνια, δεν είναι κάτι που θέλεις να μοιραστείς με όλον τον κόσμο. Νεανική επιπολαιότητα; Αγνοια; Μάλλον δεν μπορώ να τα επικαλεστώ, γιατί υπήρξε και συνέχεια».

Αφού έφερε στον κόσμο τις δύο κόρες της, η Ελίνα έμεινε έγκυος δύο φορές ακόμη. «Δεν θέλαμε όμως άλλα παιδιά» εξηγεί. «Θα μου πεις, γιατί δεν έπαιρνες μέτρα προφύλαξης; Γιατί δεν έπαιρνες αντιουλπιικά χάπια; Η απάντηση είναι ότι δεν ξέρω να απαντήσω. Δεν το σκέφτεσαι εκείνη τη στιγμή. Μάλιστα, αν σου συμβεί μία φορά, πιστεύεις ότι δεν θα είσαι τόσο άτυχη ώστε να σου συμβεί ξανά. Αλλά δεν είναι έτσι. Το συζητήσαμε με τον σύζυγό μου και το αποφασίσαμε μαζί και στις δύο περιπτώσεις. Αν θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής, η πρώτη μου έκτρωση ήταν αυτή που με πόνεσε. Ίσως γιατί ήμουν πιο νέα. Σκεφτόμουν τι φύλο θα είχε το μωρό, αν θα ήταν αγόρι, αν θα ήταν κορίτσι. Σε ποιον θα μοιάζει. Οι επόμενες δύο εκτρώσεις ήταν απλώς μια δυσάρεστη διαδικασία, κάτι που έπρεπε να γίνει. Ήμουν άλλωστε ήδη μητέρα. Αν γυρνούσα τον χρόνο πίσω, θα ήμουν πιο προσεκτική. Δεν φέρω όμως τύψεις».

Οι αμβλώσεις στην Ελλάδα παραμένουν ένα ιδιόμορφο ταμπού. Είναι ένα θέμα που δεν απασχολεί τη δημόσια ατζέντα, δεν ανεβοκατεβάζει κυβερνήσεις, δεν φέρνει μπροστά στις πόρτες γυναικολογικών κλινικών «pro-life» οργανώσεις που μοιράζουν πλαστικά έμβρυα στο μέγεθος της παλάμης. Εδώ και 32 χρόνια, με τον νόμο 1609 του 1986, τα πράγματα έχουν μπει στη θέση τους. Συγκεκριμένα νομιμοποιήθηκε η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί 12 εβδομάδες, διάστημα που μπορεί να παραταθεί, αν η εγκυμοσύνη είναι αποτέλεσμα βιασμού, εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί 19 εβδομάδες. Βέβαια, αν υπάρχουν

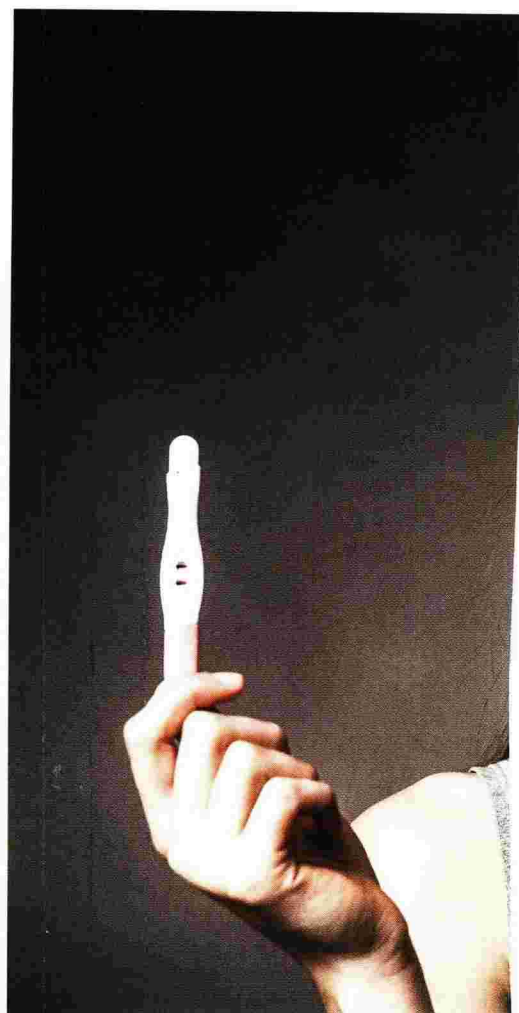
ενδείξεις σοβαρής ανωμαλίας του εμβρύου που επάγονται τη γέννηση παθολογικού νεογνού μπορεί να υπάρξει διακοπή, εφόσον η εγκυμοσύνη δεν έχει διάρκεια περισσότερο από 24 εβδομάδες.

Έτσι, μια αμβλωση στην Ελλάδα φαίνεται να αποτελεί μια αυστηρά ιδιωτική υπόθεση. Ένα καθαρά προσωπικό θέμα που μπορεί να «διευθετηθεί» είτε σε ένα δημόσιο νοσοκομείο είτε σε μια ιδιωτική κλινική. Πάνω από όλα το θέμα της αμβλώσης φαίνεται να είναι ένα ζήτημα που αντιμετωπίζεται με εντελώς διαφορετικό τρόπο από κάθε γυναίκα.

«Έχω δει κάθε είδους αντίδραση» εκμυστηρεύεται στο ΒΗΜΑgαzιno γνωστός γυναικολόγος. «Έχω δει γυναίκα να ξυπνά από τη νάρκωση και να καταρρέει σε τέτοιο βαθμό, που να χρειάζεται να την παραπέμψω σε ψυχολόγο. Έχω δει γυναίκα προτού ξεκινήσει η επέμβαση να κλείνει τραπέζι σε μπουζούκια με τις φίλες της. Έχω δει έφηβες, συνοδευόμενες από τη μαμά τους – σχεδόν ποτέ από τον πατέρα τους –, να κλαίει. Υπάρχουν γυναίκες που το φέρουν βαρέως και υπάρχουν γυναίκες που το παίρνουν αμήφιστα: “Θα το ζήσω και ό,τι γίνει”. Υπάρχουν ασθενείς μου, παντρεμένες γυναίκες, που μετρούν έξι, επτά εκτρώσεις. Τα τελευταία χρόνια στο ιατρείο μου έρχονται πολλά νιόπαντρα ζευγάρια. “Μα, γιατί να διακόψετε την εγκυμοσύνη;” τους ρωτώ. Η απάντηση είναι οι οικονομικοί λόγοι».

Ποιος είναι όμως ο πραγματικός αριθμός εκτρώσεων στην Ελλάδα; Τον προηγούμενο χρόνο, στο 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γυναικολογικής Ενδοκρινολογίας, οι ειδικοί έκαναν λόγο για 150.000 εκτρώσεις τον χρόνο, με τουλάχιστον 30.000 να αφορούν έφηβες κάτω των 16 ετών.

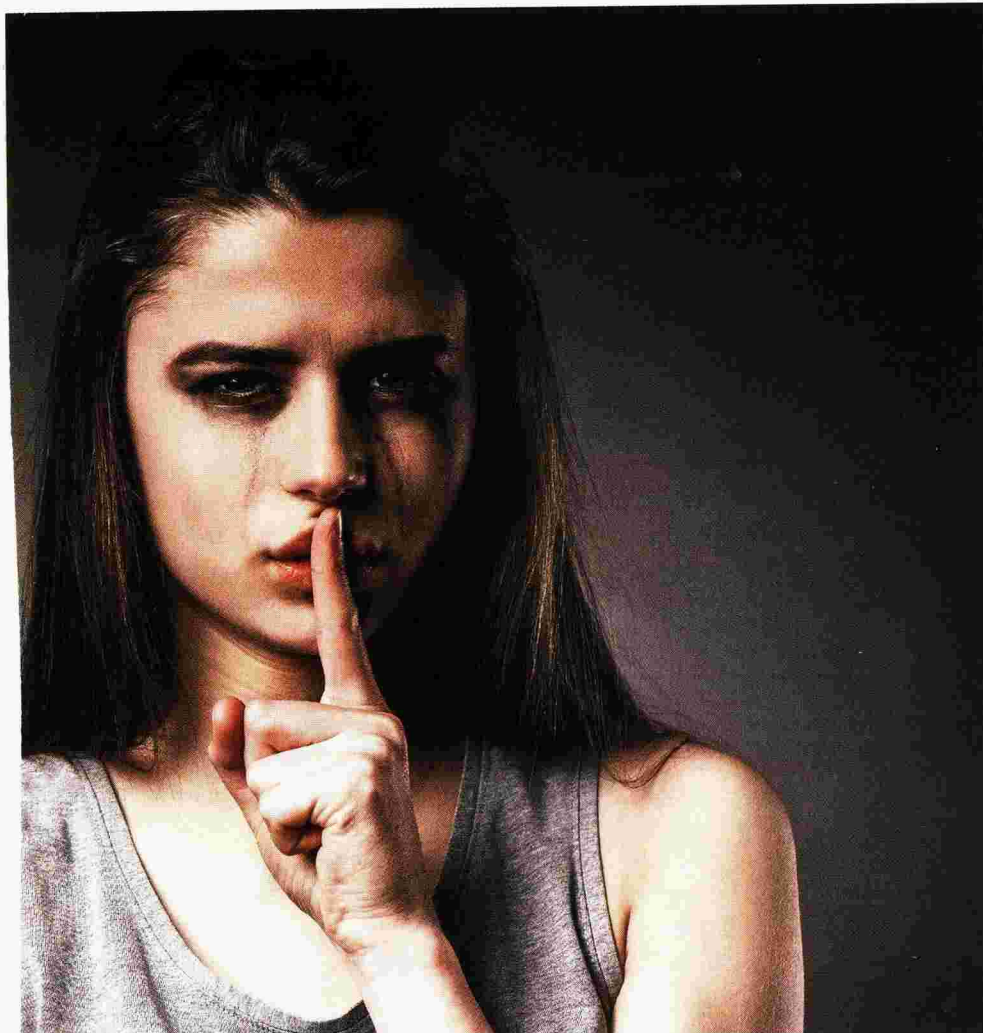
«Δεν υπάρχει καμία στατιστική καταγραφή των εκτρώσεων στη χώρα μας» ξεκαθαρίζει στο ΒΗΜΑgαzιno ο Γιώργος Κρεατσάς, ομότιμος καθηγητής Μαιευτικής-Γυναικολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και τέως αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών. «Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια η διακοπή μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης στις πρώτες εβδομάδες της κύησης μπορεί να γίνει με χορήγηση χαπιών, τα οποία συνταγογραφούνται, χωρίς να χρειαστεί χειρουργική επέμβαση σε κλινική. Δηλαδή μια γυναίκα μπορεί να προμηθευτεί τα χάπια αυτά από το φαρμακείο και να διακόψει την εγκυμοσύνη στο σπίτι της. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν να καταγράψεις στατιστικά τη συγκεκριμένη κατηγορία; Αν θέλετε την

«ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΛΛΗΤΕΣ ΜΟΥ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟ INTERNET ΚΑΤΙ ΧΑΠΙΑ, ΜΑΛΛΟΝ ΑΜΦΙΒΟΛΟΥ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΑΠΟΒΑΛΩ. ΕΥΤΥΧΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΕΔΕΙΞΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ»

M.X., 17 ετών

προσωπική μου εκτίμηση, και το τονίζω ότι πρόκειται για εκτίμηση, χάρη στις προσπάθειες του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού της χώρας ως προς την κατεύθυνση της ενημέρωσης των ζευγαριών, ο αριθμός των εκτρώσεων έχει μειωθεί. Πρέπει να τονίσουμε ότι κάθε παιδί πρέπει να είναι επιθυμητό και για να συμβαίνει αυτό υπάρχει ένας τρόπος: τα ζευγάρια να είναι ενημερωμένα για την αντισύλληψη. Πιστέψτε με, δεν γίνεται να μη βρούμε τη μέθοδο αντισύλληψης που ταιριάζει στον καθένα. Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα, στην εποχή της πληροφόρησης, υπάρχει άγνοια. Βγείτε στο κέντρο της Αθήνας και κάντε ερωτήσεις για την ορθή χρήση του προφυλακτικού. Λάθος απαντήσεις στην πλειονότητα θα λάβετε».

Για τον Γιώργο Κρεατσά η έλλειψη ενημέρωσης είναι ο καθοριστικός παράγοντας που εξηγεί το πρόβλημα. «Καλό θα είναι να γνωρίζουν τα ζευγάρια ότι μπορούν να ενημερώνονται από τα κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού – υπάρχουν σε πολλά νοσοκομεία –, από τις γυναικολογικές-μαιευτικές κλινικές, ενώ και οι γενικοί ιατροί μπορούν

να προσφέρουν πληροφόρηση. Πηγές υπάρχουν. Το πρόβλημα είναι το ίδιο το ζευγάρι να φτάσει στο σημείο να ζητήσει αυτή την πληροφόρηση. Και τονίζω τη λέξη “ζευγάρι”, γιατί δυστυχώς στην περίπτωση μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης τείνουμε να ρίχνουμε όλες τις ευθύνες στη γυναίκα, γεγονός που δεν είναι καθόλου σωστό».

Την ίδια στιγμή εξηγεί πόσο καίρια είναι αυτού του είδους η ενημέρωση για τους εφήβους. «Έχει μεγάλη σημασία σε κάθε περίπτωση ήδη από την Α' Γυμνασίου να μιλήσουμε στα παιδιά για το σεξ. Δεν είναι μόνο το θέμα μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης. Μην ξεχνάμε και τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Αυτή τη στιγμή η ενημέρωση γίνεται μόνο μέσω του μαθήματος της Βιολογίας. Αν φοβόμαστε να χρησιμοποιούμε τον όρο “σεξουαλική διαπαιδαγώγηση”, ας το ονομάσουμε “διαφυλικές σχέσεις”. Το θέμα είναι να ξεπεραστεί το ταμπού, ο φόβος να μιλήσουμε γι' αυτά τα θέματα. Με την ομάδα του Αρεταίειου Νοσοκομείου πραγματοποιούμε ενημερώσεις για τη γονιμότητα σε 50-60 σχολεία τον χρόνο. Τα παιδιά χρειάζονται την ενημέρωση».

Η 17χρονη Μ.Χ. (τα στοιχεία της βρίσκονται στη διάθεση του περιοδικού) είναι σήμερα μαθήτρια της Γ' Λυκείου. Πριν από δύο χρόνια, όταν ήταν 15 ετών, διέκοψε μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη. «Είναι κάτι που θέλω να αφήσω πίσω μου. Αν και νομίζω ότι είναι κάτι που θα με σημαδεύει για πάντα» εκμυστηρεύεται. «Όταν κατάλαβα ότι ήμουν έγκυος... Υπάρχει μια μόνο λέξη που περιγράφει πώς ένιωσα, η λέξη “πανικός”». Αρχικά το εκμυστηρεύτηκε στις δύο κολλητές μου. Το μόνο που σκεφτόμουν ήταν να μην το μάθουν οι γονείς μου. Μάλιστα, μαζί παραγγείλαμε από το Internet κάτι χάπια, μάλλον αμφιβόλου ποιότητας, προκειμένου να αποβάλω. Ευτυχώς την τελευταία στιγμή έδειξα υπευθυνότητα και το ομολόγησα στη μητέρα μου. Θύμωσε πολύ μαζί μου. Νομίζω ότι είναι ακόμη θυμωμένη. Δεν μπορούσε να φανταστεί ότι το μικρό της κοριτσάκι κάνει σεξ. Της είχα ζητήσει να μην το πει στον πατέρα μου. Δεν το σεβάστηκε».

«**Τέλος πάντων**, δεν μπορώ να κατηγορήσω κανέναν πέρα από εμένα» συνεχίζει. «Ημουν εντελώς πλιθια. Ηλίθια, αυτή είναι η λέξη. Δεν ήταν ότι δεν γνώριζα τον κίνδυνο. Δεν ήταν ότι δεν γνώριζα πώς έπρεπε να χρησιμοποιούμε προφυλακτικό. Ημουν για τα πάντα ενημερωμένη. Απλά δεν είχα το θάρρος να το ζητήσω από το αγόρι μου. Μην με περάσει άβγαλτη, ξενέρωτη. Και την πάτσα. Γι' αυτό νομίζω ότι χρειάζεται απαραίτητα το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία. Όχι για να παπαγαλίσουμε τις μεθόδους αντισύλληψης, αυτές τις ξέρουμε, αλλά για να μιλήσουμε μεταξύ μας οι έφηβοι ανοιχτά για αυτά τα θέματα. Λέτε να μην ξέρουν τα αγόρια ότι πρέπει να χρησιμοποιούν προφυλακτικό; Έχετε ιδέα όμως πόσο πορνό βλέπουν; Και, αλήθεια, έχετε δει κάποιον πορνοστάρ να χρησιμοποιεί προφυλακτικό;».

Και ενώ στη Βρετανία οι μαθητές στο πλαίσιο μαθημάτων σεξουαλικής αγωγής έχουν στη διάθεσή τους ομοιώματα πέους και προφυλακτικά προκειμένου να μην υπάρξει η παραμικρή παρανόηση για τη σωστή και ασφαλή χρήση τους, στην Ελλάδα εθελουφλούμε. «Η ενημέρωση στους εφήβους, στα σχολεία, είναι ελλιπέστατη έως ανύπαρκτη και δυστυχώς τα παιδιά βρίσκονται σε μια ηλικιακή φάση κατά την οποία υποκύπτουν σε μυθοπλασίες» αναφέρει στο ΒΗΜΑγάζινο ο Παναγιώτης Χριστόπουλος, μαιευτήρ, χειρουργός γυναικολόγος-παιδογυναικολόγος, διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και συντονιστής Παιδογυναικολόγων →

→ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΜΠΟΥ

Ευρώπης. Και συμπληρώνει: «Δεν υπάρχει μια ολοκληρωμένη κρατική στρατηγική πάνω στο θέμα και αυτό, αν θέλετε, κοστίζει τελικά περισσότερο στα οικονομικά του κράτους από ό,τι ένα πρόγραμμα ενημέρωσης».

Όπως εξηγεί ο γιατρός, ενώ γίνονται αφιλοκερδείς προσπάθειες ενημέρωσης στα σχολεία, οι επιστήμονες αντιμετωπίζουν τελικά μια σειρά από σκοπέλους. «Αρχικά κτυπάμε πάνω σε γραφειοκρατικούς τοίχους. Οι διαδικασίες είναι δαιδαλώδεις. Αλλά αυτό το καταλαβαίνω. Δεν μπορεί να μπαίνει οποιοσδήποτε σε ένα σχολείο. Αλλά μετά λύπης μου λέω ότι ο κυριότερος ανασταλτικός παράγοντας σε αυτό είναι οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων. Πηγαίνουμε εκεί να ενημερώσουμε

14.000 σεξουαλικά ερεθίσματα. Είναι παράλογες λοιπόν αυτές οι αντιδράσεις».

Τι συμβαίνει όμως με τους ενήλικους; Γιατί συνεχίζουμε να έχουμε τόσες εκτρώσεις; «Σίγουρα ο πρώτος λόγος είναι η άγνοια. Η ενημέρωση είναι πολλές φορές στρεβλή, γιατί λόγω οικονομικής κρίσης οι γυναίκες έχουν μειώσει δραματικά τις επισκέψεις τους στον γυναικολόγο. Επίσης, πάλι για οικονομικούς λόγους, όσο κι αν ακούγεται περιεργο, πολλοί δεν χρησιμοποιούν πλέον προφυλακτικό» εξηγεί ο Παναγιώτης Χριστόπουλος.

Όπως και να έχει, οι αμβλώσεις στην Ελλάδα δεν είναι ένα πολιτικό θέμα, σε αντίθεση με άλλες χώρες της Ευρώπης. Στη συντηρητική, καθολική Ιρλανδία, 11 γυναίκες

πρωτοβουλίες της κυβέρνησης που στόχευαν στον ακόμη μεγαλύτερο περιορισμό του δικαιώματος στην άμβλωση, η οποία έτσι κι αλλιώς επιτρέπεται μόνο σε τρεις περιπτώσεις: αν κινδυνεύει η υγεία ή η ζωή της μητέρας, αν από τον προγεννητικό έλεγχο διαπιστωθεί κάποια σοβαρή, ανίατη ασθένεια στο έμβρυο και αν η εγκυμοσύνη ήταν αποτέλεσμα βιασμού ή αιμομιξίας. Και μπορεί τότε να κέρδισαν τη μάχη, όμως σήμερα το πολωνικό Κοινοβούλιο, στο οποίο κυριαρχούν οι εθνικιστές συντηρητικοί του κόμματος Νόμος και Δικαιοσύνη (PiS), εξετάζει την απαγόρευση των λεγόμενων «αμβλώσεων ευγονικής», δηλαδή όσων γίνονται εξαιτίας δυσμορφίας του εμβρύου ή επειδή το μωρό που πρόκειται να γεννηθεί ενδέχεται να έχει κάποια αναπηρία, σωματική ή νοητική, περιορίζοντας ακόμη περισσότερο το δικαίωμα στην άμβλωση.

As μην πάμε μακριά όμως. Η Κύπρος έχει μια από τις πιο περιοριστικές νομοθεσίες στην Ευρώπη για τις αμβλώσεις, καθώς αυτές επιτρέπονται μόνο υπό αυστηρές προϋποθέσεις. Ενδεικτικά, τον περασμένο Οκτώβριο μια γυναίκα και ο γυναικολόγος της συνελήφθησαν και με διάταγμα δικαστηρίου τέθηκαν υπό πενήμηρη κράτηση ώστε να ανακριθούν για το αδίκημα της παράνομης έκτρωσης έπειτα από καταγγελία του συντρόφου της πρώτης στην Αστυνομία. Αξίζει να σημειωθεί πάντως ότι το τελευταίο διάστημα άνοιξε η συζήτηση στην κυπριακή Βουλή για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και την αποποινικοποίηση των αμβλώσεων έως τη 12η εβδομάδα κύησης.

Την ίδια στιγμή, στην απέναντι όχθη του Ατλαντικού, στις ΗΠΑ, το θέμα των αμβλώσεων αποτελεί ένα ακανθώδες ζήτημα για την αμερικανική κοινωνία. Το αν δηλώνεις «pro-choice» (υπέρ της επιλογής) ή «pro-life» (υπέρ της ζωής) ουσιαστικά καθορίζει σε πολλές περιπτώσεις και το αν ψηφίζεις Δημοκρατικούς ή Ρεπουμπλικανούς. Αλλωστε η ανατροπή της απόφασης-ορόσημου του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην περίωνυμη υπόθεση «Roe v. Wade» το 1973, που θεωρεί ότι η απαγόρευση των αμβλώσεων παραβιάζει το συνταγματικό δικαίωμα των γυναικών στην ιδιωτική ζωή, αποτελεί το άγιο δισκοπότηρο για τη ρεπουμπλικανική παράταξη, ένα θέμα που συσπειρώνει συντηρητικούς καθολικούς αλλά και σκληροπυρηνικούς ευαγγελιστές. Μαινεται λοιπόν ένας πολιτιστικός πόλεμος που έχει οδηγήσει σε ακραίες πράξεις. →

«Henry Ford Hospital», 1932. Αυτοβιογραφικός πίνακας της Φρίντα Κάλο - εκτός από τις τραυματικές αποβολές, η ζωγράφος αναγκάστηκε επανειλημμένα να διακόψει μια εγκυμοσύνη εξαιτίας των προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε.

τα παιδιά τους, να τα προστατεύσουμε, και μας κατηγορούν ότι σπέρνουμε τα ζιζάνια της σεξουαλικότητας. Θυμάμαι χαρακτηριστικά πατέρα μαθήτριας να μου λέει: “Ποιος είστε εσείς, κύριε, που ήρθατε να μοιράσετε προφυλακτικά στην κόρη μου;”. Και αυτά τα λένε οι ίδιοι οι γονείς που αγοράζουν έναν υπολογιστή στο παιδί τους και όταν κλείνει η πόρτα του δωματίου του δεν μπορούν να γνωρίζουν σε τι είδους σεξουαλικό ερέθισμα μπορεί εκείνο να εκτίθεται. Αλλωστε υπάρχει επιστημονική μελέτη η οποία υποστηρίζει ότι ένας έφηβος που παρακολουθεί λίγες μόνο ώρες την ημέρα τηλεόραση, στο βάθος ενός έτους δέχεται

κατά μέσον όρο ταξιδεύουν κάθε μέρα σε Αγγλία και Ουαλία προκειμένου να διακόψουν να ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη. Έπειτα από πολλές αντιδράσεις, στα τέλη Μαΐου θα διεξαχθεί δημοψήφισμα και οι Ιρλανδοί θα ερωτηθούν εάν θέλουν ή όχι να ακρωθεί η όγδοη τροπολογία του Συντάγματος (1983) με την οποία κατοχυρώνεται το ισότιμο δικαίωμα της μητέρας και του αγέννητου παιδιού στη ζωή και αντ’ αυτού να επιτραπεί στο Κοινοβούλιο να θεσπίσει νομοθεσία για τις αμβλώσεις.

Την περασμένη χρονιά στην Πολωνία εκατοντάδες γυναίκες ντυμένες στα μαύρα εξέφρασαν την αντίθεσή τους στις τότε

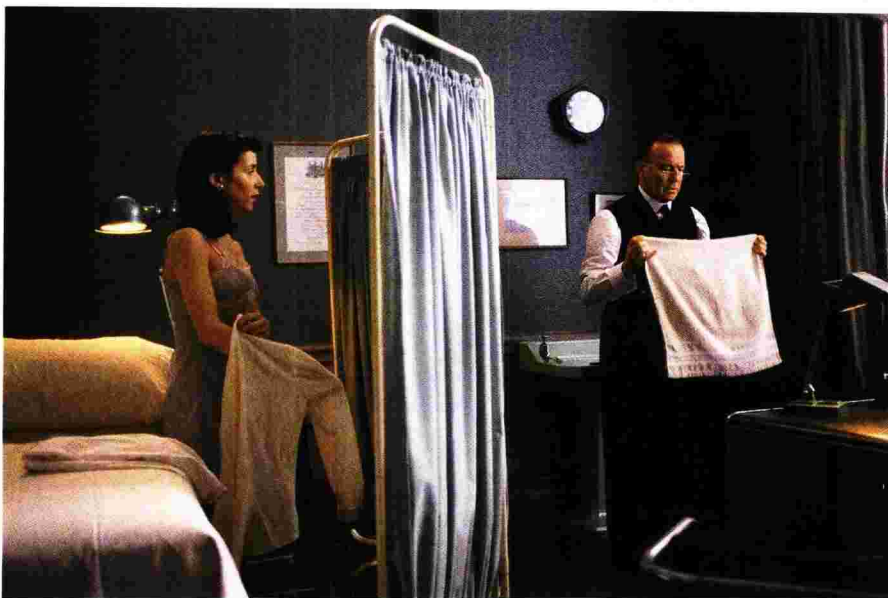

→ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΜΠΟΥ

Ετσι, το 2015 ο 57χρονος Ρόμπερτ Λιούις Ντιαρ προχώρησε σε ένοπλη επίθεση σκοτώνοντας τρεις ανθρώπους σε κλινική αμβλώσεων της ΜΚΟ Planned Parenthood. Φυσικά ο Ντόναλντ Τραμπ δεν έμεινε έξω από αυτό το παιχνίδι. Ήδη από τότε που ακόμη διεκδικούσε το χρίσμα, κατά την προσφιλή του τάση, άλλαξε δύο διαφορετικές θέσεις για το θέμα μέσα σε διάρκεια λίγων ημερών. Και ενώ αρχικά μίλησε ακόμη και για τιμωρία των γυναικών που προβαίνουν σε έκτρωση (αν αυτή απαγορευτεί), στη συνέχεια ανασκεύασε τονίζοντας ότι αναφερόταν μόνο σε όσους πραγματοποιούν τις εκτρώσεις. Τελικά, μετά την εκλογή του επανέφερε την αποκαλούμενη «Mexico City Policy» που είχε υιοθετήσει ο Ρόναλντ Ρίγκαν το 1984. Πρακτικά η απόφασή του απαγορεύει τη χρηματοδότηση διεθνών ΜΚΟ που παρέχουν βοήθεια, ενημέρωση και συμβουλευούν για θέματα οικογενειακού προγραμματισμού εφόσον μεταξύ όσων προτείνουν υπάρχει και η επιλογή της άμβλωσης.

Την ίδια στιγμή, οι καμπάνιες των pro-life οργανώσεων είναι ιδιαίτερα δυνατές, βασίζόμενες κυρίως στην εικόνα. «Πράγματι, στο Διαδίκτυο κυκλοφορούν βίντεο και φρικιαστικές φωτογραφίες με έμβρυα διαμελισμένα» αναφέρει ο γυναικολόγος Παναγιώτης Χριστόπουλος. «Αυτές οι εικόνες όμως πρέπει να πούμε ότι αφορούν διακοπές που γίνονται σε προχωρημένα στάδια εγκυμοσύνης, όχι από επιλογή της γυναίκας, αλλά για καθαρά ιατρικούς λόγους, όπως για παράδειγμα έπειτα από έναν ενδομήτριο θάνατο. Ο νόμος στην Ελλάδα ορίζει ότι μια άμβλωση λόγω επιθυμίας της εγκυμονούσας μπορεί να γίνει αυστηρά μέχρι τη 12η εβδομάδα. Σε αυτή την περίπτωση η εικόνα του εμβρύου δεν αντιστοιχεί σε αυτές τις σκληρές εικόνες που κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο».

Πότε όμως ένα έμβρυο θεωρείται ότι έχει ανθρώπινη ύπαρξη; «Σε αυτά τα ζητήματα κάθε άποψη είναι σεβαστή» απαντά ο γιατρός και συμπληρώνει: «Κάποιος μπορεί να θεωρεί το έμβρυο ανθρώπινη οντότητα από τη στιγμή της σύλληψης, όπου μιλάμε ουσιαστικά για δύο κύτταρα, άλλος από τη στιγμή της εμφύτευσης, όπου μιλάμε ουσιαστικά για 16-32 κύτταρα, άλλος από τη στιγμή της καρδιακής λειτουργίας ή όταν ολοκληρώνονται οι εγκεφαλικές συνάψεις. Πρακτικά, το έμβρυο είναι βιώσιμο, δηλαδή έχει τη δυνατότητα επιβίωσης από μόνο του στο περιβάλλον, μετά την 24η εβδομάδα. Το πώς όμως αντιμετωπίζεις ηθικά μια έκτρωση εξαρτάται από το σημείο που προσωπικά θέτεις το όριο

Σκηνή από την ταινία «Το μυστικό της Βέρα Ντρέικ» του 2004 που πραγματεύεται το ακανθώδες ζήτημα των εκτρώσεων στη Αγγλία των 50s.

**«ΠΗΓΑΙΝΟΥΜΕ
ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΝΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΟΥΜΕ ΤΑ
ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΝΑ ΤΑ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΜΕ,
ΚΑΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΟΤΙ
ΣΠΕΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ
ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑΣ.
ΘΥΜΑΜΑΙ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ
ΝΑ ΜΟΥ ΛΕΕΙ: “ΠΟΙΟΣ
ΕΙΣΤΕ ΕΣΕΙΣ, ΚΥΡΙΕ, ΠΟΥ
ΗΡΘΑΤΕ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΕΤΕ
ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΣΤΗΝ
ΚΟΡΗ ΜΟΥ;”»**

Παναγιώτης Χριστόπουλος,
μαιευτήρ, χειρουργός
γυναικολόγος-παιδογυναικολόγος,
διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής
Πανεπιστημίου Αθηνών
και συντονιστής
Παιδογυναικολόγων Ευρώπης

της βιωσιμότητας, της αυθυπαρξίας – και αυτό καθορίζεται από τα προσωπικά πιστεύω του καθενός. Ο νόμος όμως θέτει σαφή όρια, τα οποία είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να τηρούμε και να σεβόμαστε. Αυτό πάντως που θέλω να τονίσω είναι ότι αν φτάσουμε στο δυσάρεστο σημείο μια γυναίκα να καταφύγει στην έκτρωση, ο γυναικολόγος είναι αυτός που θα πρέπει να τη βοηθήσει ιατρικά και ψυχολογικά και την ίδια στιγμή να της παρέχει την ενημέρωση όσον αφορά την αντισύλληψη ώστε να μη βρεθεί ξανά στην ίδια θέση».

Στην Ελλάδα λοιπόν δεν σημειώνονται πορείες για τα δικαιώματα των εμβρύων, ούτε φεμινιστικές οργανώσεις χρειάζεται να ξεμεροβραδιάζονται αλαλάζοντας «My body. My choice». Σπάνια ωστόσο μια άμβλωση αποτελεί ζήτημα debate σε μια γυναικεία παρέα. Πριν από έναν χρόνο βέβαια η άρνηση των αναισθησιολόγων του Γενικού Νοσοκομείου Σάμου «Ο Άγιος Παντελεήμων» να χορηγήσουν αναισθησία σε περιπτώσεις διακοπής κύησης, πλην των περιπτώσεων όπου συνέτρεχαν κίνδυνοι της ζωής ή της υγείας της εγκύου, προκάλεσε αντιδράσεις. Το ερώτημα παραμένει: τι πρέπει να πράξει ο γιατρός σε περιπτώσεις που η συνειδησή του ή τα θρησκευτικά του πιστεύω του υπαγορεύουν να μην προχωρήσει σε μια τέτοια πράξη; Και τι συμβαίνει την ίδια στιγμή με το δικαίωμα της γυναίκας στη διακοπή μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης, ένα δικαίωμα που ο ίδιος ο νόμος μάλιστα της παρέχει; Το θέμα των αμβλώσεων μάλλον θα παραμείνει εσάει ακανθώδες, επιδεχόμενο χιλιάδες αναγνώσεις. Ίσως γιατί αυτή είναι η ίδια του η φύση. ●

Σήμερα η συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου για την καύση σκουπιδιών

Για τις επτά σήμερα το απόγευμα έχει οριστεί η συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου για την καύση σκουπιδιών. Το σύγκληση του δημοτικού συμβουλίου, επέβαλλαν με έγγραφο αίτημά τους 17 δημοτικοί σύμβουλοι της μειοψηφίας, στον απόηχο της έντασης που είχε προκληθεί σε προηγούμενες συνεδριάσεις του οργάνου από πολίτες που απαιτούσαν να συζητηθεί το θέμα.

Λεζ: Δεύτερη πρόσκληση συνεδρίασης για το θέμα της καύσης σκουπιδιών, καθώς η πρώτη δεν έγινε αφού απουσίαζε η πλειοψηφία

Το αίτημα υπογράφουν οι κ.κ. Ελένη Ανδρέου –Μεϊκοπούλου, Ιάσοντας Αποστολάκης, Κωνσταντίνος Γαργάλας, Θεολόγος Διαμαντένιος, Ματθαίος Δραμπινός, Αχιλλέας Καλυβιώτης, Νικόλαος Κανελλής, Ελευθέριος Κατσαλής, Θωμάς Κλημόπουλος, Φωτεινή Κοκκινάκη, Ιωάννης Λαΐνας, Φώτης Λαμπρινίδης, Απόστολος Νάνος, Αναστασία Οικονόμου, Μαργαρίτης Πατσαντάς, Νίκος Στόικος και Θεόδωρος Τσαλούκας.

Τα δε θέματα ημερήσιας διάταξης αφορούν στη λήψη απόφασης για τη δημιουργία ή μη από τον Δήμο Βόλου μονάδας παραγωγής SRF στις εγκαταστάσεις του ΧΥΤΑ Βόλου και στη λήψη απόφασης για την καύση ή μη απορριμμάτων στο εργοστάσιο της ΑΓΕΤ.

Οι 17 σύμβουλοι μολοντί αναγνωρίζουν ότι «ο Δήμος Βόλου εκ του νόμου δεν έχει

ελεγκτική αρμοδιότητα στις επιχειρήσεις της περιοχής», υποστηρίζουν ότι θεσμικά «έχει και τη δυνατότητα και την υποχρέωση να ασκεί κοινωνικό έλεγχο σε ζητήματα που έχουν σχέση με το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία».

Η σημερινή είναι η δεύτερη σύγκληση του δημοτικού συμβουλίου για το θέμα της καύσης απορριμμάτων. Η πρώτη, την περασμένη Τετάρτη δεν πραγματοποιήθηκε ελλείψει απαρτίας. Η ομάδα πλειοψηφίας του δημοτικού συμβουλίου απουσίαζε και η συνεδρίαση δεν έγινε με τους συγκεντρωμένους εκπροσώπους κομμάτων, φορέων και πολιτών να καταγγέλλουν τη δημοτική αρχή για φυγομαχία.

Για σήμερα, έχουν εκδοθεί νέα καλέσματα συμμετοχής φορέων και πολιτών στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, που θα

πραγματοποιηθεί και με νέα σύνθεση από τη στιγμή που ο Αχιλλέας Μπέος θα καθίσει στο προεδρείο στη θέση το Δημάρχου, μετά την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης άρσης της αργίας που εξέδωσε η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας, την περασμένη Παρασκευή.

Ημερίδα

Για το θέμα πάντως της κατασκευής και λειτουργίας μονάδας επεξεργασίας απορριμμάτων που δρομολογείται στον ΧΥΤΑ, ο Δήμος Βόλου, οργανώνει ημερίδα, που θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 20 Μαρτίου, στις 5:30 το απόγευμα, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου Βόλου.

Σε αυτή θα συμμετέχουν μελετητές και ειδικοί επιστήμονες και όσοι πολίτες το επιθυμούν.

«Όλοι οι πολίτες στο δημοτικό συμβούλιο Βόλου»

Κάλεσμα προς όλους τους πολίτες να παραβρεθούν στη σημερινή συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Βόλου στις 7 το απόγευμα και να παρακολουθήσουν τη συζήτηση για την καύση των σκουπιδιών απευθύνει η Επιτροπή Αγώνα Πολιτών Βόλου. «Ας μην αφήσουμε τη Δημοτική Αρχή να απαξιώνει τους ιερούς θεσμούς της δημοκρατίας και να χαρακτηρίζει «τραμπούκους» τους φορείς και τους κατοίκους που απαιτούν διάλογο και λύση στο πρόβλημα της καύσης σκουπιδιών. Πολλές φορές λέει η παροιμία φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης», προτρέπει η Επιτροπή.

Η Επιτροπή Πολιτών επισημαίνει ότι θα πραγματοποιηθεί προσυγκέντρωση των πολιτών στις 18:30 στην πλατεία του Δημαρχείου για ενημέρωση.

«Επίσης καλούμε όλους τους βουλευτές της Μαγνησίας να πάρουν θέση και να παρευρεθούν στο δημοτικό συμβούλιο. Μέχρι στιγμής ο μόνος που εκφράστηκε και στηρίζει το κίνημα είναι ο Κώστας Στεργίου. Αναμένουμε την επίσημη θέση των κυβερνητικών βουλευτών κ. Παπανάτσιου, Μεϊκόπουλο και Μπαλή, καθώς και της ΝΔ κ. Μπουκόρο. Τους καλούμε να βγουν από το λήθαργο και να βοηθήσουν στον αγώνα», αναφέρει μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή της.

Κάλεσμα και από την ΕΛΜΕ

Κάλεσμα για συμμετοχή στο σημερινό δημοτικό συμβούλιο Βόλου απευθύνει η Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης. Η ΕΛΜΕ Μαγνησίας καλεί εκπαιδευτικούς – μαθητές – γονείς να είναι σήμερα στις 7 το απόγευμα στη συνεδρίαση για την καύση των σκουπιδιών.